

[Udenrigsministeren]

ministerierne i hovedstæderne, og de repræsenterer deres hjemland formelt på samme måde som udsendte ambassadører.

I udenrigsministeriets hjemmetjeneste er ambassadørtitlen, ligesom tilfældet er i andre landes udenrigsministerier, tillagt indehavere af stillingsfunktioner, der indebærer opgaver som delegationsleder i internationale forhandlinger og møder.

Tildelingen af ambassadørtitlen er begrundet i hensynet til varetagelsen af bestemte arbejdsmæssige opgaver og indebærer ingen personlige privilegier i form af løntillæg eller lignende for de pågældende.

Det kan derfor afvises, at der er tale om misbrug af stillingsbetegnelsen, og der ses ikke grundlag for at bringe den etablerede praksis til ophør.

Spm. nr. S 935

Til *arbejdsministeren* (6/4 83) af:

Waldorff (VS):

»Hvad vil ministeren foretage for at sikre mod eksponering for kræftfremkaldende stoffer i arbejdsmiljøet?«

Begrundelse

I øjeblikket eksisterer der stort set ingen regler på området. Det eneste forbud, der er, er forbuddet mod fremstilling, anvendelse og import af blå asbest. De øvrige typer af asbest er enten tilladt indtil videre (friktionsbælgninger, bundne pakninger og lejeforinger til skibe) eller tilladt i en overgangsperiode, som strækker sig 2-7 år frem i tiden.

Det eneste, der derudover kan opvises fra arbejdstilsynets side, er en meddelelse fra 1971 om beskyttelsesforanstaltninger ved laboratoriearbejde med benzidin og visse andre aromatiske aminer. Stofferne anbefales udskiftet med andre, men det er reelt helt op til arbejdsgiveren, om det sker. Det eneste, som egentlig påbydes, er anvendelse af handsker i arbejdsprocessen.

Epoxyreglerne er en del mere vidtgående. De indebærer krav om anmeldelse med angivelse af fuld indholdsdeklaration, anvendelsesområde, mængde m.m., krav om uddannelse af epoxyarbejderne, krav om diverse sikkerhedsforanstaltninger og krav om, at produktet påføres en godkendt brugsanvisning. Men epoxy er efter arbejdstilsynets me-

ning ikke kræftfremkaldende. Reglerne blev først gennemført efter omfattende protester mod brugen af stoffet.

Cytostatica er veldokumenterede kræftfremkaldere. De bruges til behandling af bl.a. kræftpatienter. I den forbindelse kan det personale, der plejer de cytotaticabehandlede patienter i hjemmene, ikke undgå indirekte at blive udsat. På trods heraf har det indtil videre været muligt for arbejdsgiverne at forhindre, at der blev udarbejdet en cytotaticabekendtgørelse.

Advarselmærkningen er helt og holdent overladt til EF (miljøministeriets mærkningsregler), hvor kun 23 kræftfremkaldende stoffer mærkes med risikosætning R 40/R 39: fare/mulig fare for uhelbredelig skadevirkning. Denne kryptiske formulering skal advare mod kræftfaren.

Af nye regler tager bekendtgørelsen om erhvervsmæssigt malerarbejde slet ikke hensyn til stoffernes kræftfremkaldende virkning i tildelingen af MAL-koden.

Hovedbekendtgørelsen om stoffer og produkter omfatter kun kræftfremkaldende stoffer og produkter i det omfang, de mærkes efter EF-reglerne. De stoffer/processer, som er opført på bilaget til HGV-listen som kræftfremkaldende, er kun omfattet af bekendtgørelsen som rene stoffer. Og da man næsten altid anvender blandinger, får det ikke den store betydning.

Besvarelse (15/4 83):

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Med arbejdsministeriets bekendtgørelse nr. 540 af 2. september 1982 om stoffer og materialers trinvis ikrafttræden i løbet af 1983 følger regler om anmeldelse (til produktregistret), substitution, leverandør- og arbejdsgiverbrugsanvisninger m.v., som vil danne grundstrukturen i indsatsen over for kræftfremkaldende stoffer og materialer og dermed bidrage til en sikring mod eksponering for disse stoffer.

Eksempelvis kan der stilles krav om en individuel og nuanceret brugsanvisning, der giver oplysning om kræfttrisikoen samt detaljerede anvisninger om, hvordan det pågældende stof eller materiale skal håndteres, bl.a. med krav om, at kontakten med stoffet eller materialet mindskes mest muligt.